

pře nelze mluvit, anebo žalobce nepodal návrh ve smyslu § 261 šestého odstavce c. ř. s., takže rozhodnutím o příslušnosti je věc vyřízena a žalobce odpovídá za to, že nepodal žalobu u soudu příslušného, jakoby ji byl zmeškal. Tu jen co do účinků soukromoprávních stanovil zákon výjimku v cit. třetím odstavci § 232 c. ř. s. a to, jako uvedeno je v důvodové zprávě k vládnímu návrhu (tisk č. 123 na str. 54 v.), z důvodů unifikačních a aby bylo zabráněno kolísím mezi oběma právními oblastmi. Lhůta § 596 c. ř. s. je propadnou lhůtou práva procesního, její zmeškání má účinky procesuální, tedy nikoli soukromoprávní (třebaže šlo v žalobě o nárok soukromoprávní), takže účinky ty tím, že žaloba byla znovu podána ve smyslu § 232 třetí odstavce c. ř. s., nemohu být odčiněny. Jde tu o právní moc rozhodnutí, o otázku procesuální, veřejnoprávní, kterou musí soud vždycky řešiti z úřadu a která se vymyká dispozici stran. Věc má se podobně jako při podání opravného prostředku u nepřislušného soudu; také tu nastává procesuální účinek, že zákonná lhůta nebyla dodržena a napadené rozhodnutí nabude právní moci.

Čís. 12851.

Zákon ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. se nevztahuje na dražbu společné nemovitosti podle § 352 ex. ř.

(Rozh. ze dne 29. září 1933, R I 677/33.)

Dlužník navrhl, by byla podle § 1 zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n., odložena exekuce dražbou společné nemovitosti podle § 352 ex. ř. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Jde sice o exekuci a i o soudní prodej nemovitostí náležejících aspoň z části zemědělci, avšak exekuce jest vedena podle § 352 ex. ř., aby bylo docíleno rozdělení společného vlastnictví k nemovitosti. Soud rekursní jest toho názoru, že se na takovýto prodej nemovitostí zákon ze dne 5. května 1933 čís. 74 sb. z. a n. nevztahuje. Důvodem zákona bylo, by zemědělci byli po dobu do 31. prosince 1933 chráněni proti vymáhání pohledávek svých věřitelů dražbou věcí movitých nebo nemovitých. To je patrně zvláště z předpisů § 3 cit. zák., ve kterém se mluví o pohledávkách, které přísluší proti dlužníku-zemědělci, o takovouto pohledávku však při dražbě podle § 352 ex. ř. nejde, nýbrž o nárok jednoho spoluvlastníka proti druhému spoluvlastníku, který tudíž není ve smyslu zákona jeho dlužníkem, aby dosud společná nemovitost byla prodána veřejnou dražbou a tak docíleno rozdělení spoluvlastnictví.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu a proto se odkazuje na jeho správné důvody, které nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu. Při tom se připomíná, že z důvodové zprávy k vládnímu

návrhu tisk 2228 a ze zprávy výboru zemědělského a ústavně-právního tisk 2232 jde zcela jasně na jevo, že důvodem zákona bylo, by dlužníkům z řad zemědělských bylo umožněno, by splatili své dluhy v době po ukončení sklizně, a by byli tak chráněni po dobu zákonem stanovenou proti vymáhání pohledávek svých věřitelů dražbou věcí movitých nebo nemovitých. O takovou exekuci v projednávaném případě však nejde. Vývody dovolacího rekursu, že bylo úmyslem zákona zabrániti exekučnímu prodeji vůbec, bez ohledu na to, z jakého důvodu exekuce jest vedena, a že podle zákona jest ochrana zemědělce nezávislá na důvodu prodeje, nemají opory ani v doslovu zákona ani v úmyslu zákonodárce.

Čís. 12852.

Hostinský podnik nestal se zemědělským podnikem ve smyslu zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. tím, že jest při něm i malé hospodářství, které se obmezuje na zužitkování trávy s polí a na chov dvou krav.

(Rozh. ze dne 29. září 1933, R I 690/33.)

Návrh dlužníka, by byla podle § 1 zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. odložena vnucená dražba nemovitosti včetně do 31. prosince 1933, soud první stolice zamítl. Rekursní soud návrhu vyhověl a exekuci odložil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle zprávy výboru zemědělského a ústavně právního o vládním návrhu zákona čís. 74/33 sb. z. a n. tisk čís. 2232 poslanecké sněmovny a tisk čís. 1035 senátu zabýval se ústavněprávní výbor otázkou pojmu zemědělce a dospěl k názoru, že formulování jiné, než jaké má osnova, vedlo by ke komplikacím, pokud jde o vymezení všeobecného pojmu zemědělce, že však v konkrétním případě bude lze soudci po zjištění daných skutečností snadno rozhodnouti a aplikovati tento pojem na jednotlivé osoby, jimž právě za daných skutečností mělo prospěti ustanovení tohoto zákona. V projednávaném případě zjistil první soud, že i když dům čís. 5 toho času slouží účelům zemědělským, jest od prvopočátku věnován provozu hostinské živnosti a přechovávání cizinců a že pět místností v domě tom slouží tomuto účelu. Prvý soud dále zjistil, že dům čís. 76 zapsaný v téže knihovní vložce jest věnován výhradně přechovávání cizinců, jest v něm velká restaurační síň a 14 cizineckých pokojů. Okolnost, že při takto zařízeném hostinském podniku jest i malé hospodářství, které se obmezuje na zužitkování trávy z polí a na chov dvou krav, a že pozemky ve výměře 2 ha 43 a byly